

■

فهرست مندرجات

iii	Abstract	
v	چکیده	
vi	پیشگفتار	
۱		تعاریف و مفاهیم مقدماتی	۱
۱	مقدماتی از آنالیز تابعی	۱.۱
۷		خاصیت نقطه ثابت برای نگاشتهای دارای مرکز	۲
۷	نگاشتهای دارای مرکز	۱.۲
۱۱	نمونه هایی از نگاشتهای نوع J	۱.۱.۲
۲۰	قضایای نقطه ثابت	۲.۲

۲۶	خاصیت (C)	۳.۲
۳۴	کاربردها	۴.۲
۳۴	کاربرد در یک معادله انتگرالی	۱.۴.۲
۳۷	خاصیت پروکسیمینالیتی یا (P)	۳
۴۵	نقطه ثابت در فضاهای $L(\tau)$ - اکید	۴
۴۵	فضاهای $L(\tau)$ - اکید	۱.۴
۵۵	نگاشتهای غیرانبساطی	۲.۴
۵۶	نگاشتهای غیرانبساطی چند مقداری	۱.۲.۴
۵۹	رفتار مجانبی	۲.۲.۴
۶۱	ℓ^1 - پایه های مجانباً ایزومتریک	۵
۷۰	واژه نامه فارسی به انگلیسی	
۷۱	واژه نامه انگلیسی به فارسی	
۷۳	کتاب نامه	

Abstract

In this thesis we prove the existence of fixed point for several classes of mappings (admitting a center, nonexpansive mappings and asymptotically nonexpansive mappings) defined on the closed and convex subsets of a Banach space satisfying some proximality condition. We study the existence of fixed point in an important class of spaces which are usually called strictly $L(\tau)$ -spaces and which contain all Lebesgue $L^p(\tau)$ spaces for $p \geq 1$. We will show that for these spaces there is strong connection between mappings admitting a center and nonexpansive mappings.

In particular we show closed, bounded and convex subsets of $L_\infty[\circ, \lambda]$ that are weak compact, has fixed point property for nonexpansive self mappings.

Keywords: Fixed point; Nonexpansive mappings; Mappings admitting a center; Weak star topology.

چکیده

مطالعهٔ نگاشتهای دارای مرکز، نگاشتهای غیرانبساطی و نگاشتهای مجانباً غیرانبساطی در نظریه نقطه ثابت از اهمیت خاصی برخوردار است. بدین منظور به مطالعهٔ وجود نقطه ثابت برای این رده از نگاشتهای هنگامی که روی زیرمجموعه های محدب و بسته از فضای باناخ تعریف شده اند و در شرط پروکسیمینالیتی صدق می کنند ، می پردازیم. در واقع نشان می دهیم شرط معادل اثبات وجود نقطه ثابت برای نگاشتهای پیوسته دارای مرکز ، شرط پروکسیمینالیتی می باشد.

در پایان فضای $L(\tau)$ - اکید را معرفی کرده و ثابت می کنیم در این فضا همچنان شرط پروکسیمینالیتی معادل اثبات وجود نقطه ثابت برای نگاشتهای پیوسته دارای مرکز است. همچنین نشان می دهیم در این فضا نگاشتهای غیرانبساطی که در شرط پروکسیمینالیتی صدق کنند ، نقطه ثابت دارند.

واژه های کلیدی: نگاشتهای دارای مرکز ، نقطه ثابت ، نگاشت غیرانبساطی ، نگاشت غیرانبساطی مجانبی ، توپولوژی ضعیف.

پیشگفتار

مجموعه C و خود نگاشت $T : C \rightarrow C$ را در نظر بگیرید. جواب معادله $T(x) = x$ ، نقطه ثابت نگاشت T نامیده می شود. اثبات وجود جواب برای این معادله در فضاهای مختلف اهمیت خاصی در ریاضیات دارد و بخش مهمی از نظریه نقطه ثابت را تشکیل می دهد. نظریه نقطه ثابت در فضای باناخ^۱ یکی از مهمترین بخش های نظریه نقطه ثابت است. نظریه نقطه ثابت باناخ و نتایج کلی آن در ریاضیات، آمار، مهندسی و اقتصاد بسیار کاربرد دارد.

مجموعه هایی را در فضای باناخ، دارای خاصیت نقطه ثابت گوئیم که نگاشتهای تعریف شده روی این مجموعه ها نقطه ثابت داشته باشند. به طور مثال در قضیه شاور^۲ این زیر مجموعه ها باید محدب و بسته باشند تا نگاشتهای پیوسته تعریف شده روی این مجموعه ها نقطه ثابت داشته باشند.

ری^۳ در [۴۸] نشان داد که زیر مجموعه های محدب و بسته از فضاهای هیلبرت دارای خاصیت نقطه ثابت برای نگاشتهای غیر انبساطی هستند اگر و تنها اگر این مجموعه ها کراندار باشند.

داولینگ^۴، لنارد^۵ و تورت^۶ در [۱۸] ثابت کردند که زیرمجموعه های ناتهی، محدب، کراندار و بسته از C_0 دارای خاصیت نقطه ثابت برای نگاشتهای غیر انبساطی هستند اگر و تنها اگر فشرده

Banach	۱
Schauder	۲
Ray	۳
Dowling	۴
lennard	۵
Turett	۶

ضعیف باشند. C_0 نمونه ای از فضاهای غیر هیلبرت باناخ است. اگر چه این نتیجه برای فضای باناخ $(\ell_1, \|\cdot\|_1)$ درست نیست.

کارلوویتز^۷ در [۳۸] نشان داد که در فضای $(\ell_1, \|\cdot\|_1)$ فقط زیر مجموعه های محدب و فشرده ضعیف ستاره دارای نقطه ثابت برای نگاشتهای غیر انبساطی هستند و مثلاً بعضی زیر مجموعه های محدب، بسته و کراندار از این فضا فاقد خاصیت نقطه ثابت می باشند پس پرسشی که اینجا مطرح می شود این است که چه نوعی از زیر مجموعه های محدب، بسته و کراندار از $(\ell_1, \|\cdot\|_1)$ دارای خاصیت نقطه ثابت برای نگاشتهای غیر انبساطی هستند.

لین^۸ در [۴۲] نشان داد که این نگاشتهای در صورتی نقطه ثابت دارند که $\|\cdot\| -$ غیر انبساطی باشند که $\|\cdot\|$ نرمی روی ℓ_1 معادل با نرم $\|\cdot\|_1$ است.

این پایان نامه، نشان خواهد داد که شرط پروکسیمینالیتهی معادل اثبات وجود نقطه ثابت برای نگاشتهای دارای مرکز است. زیر مجموعه های $L_1([0, 1])$ باید فشرده ضعیف باشند تا نگاشتهای غیر انبساطی تعریف شده روی آنها نقطه ثابت داشته باشند.

فصل (۱) به بیان تعاریف مقدماتی که دانستن آنها در فصول بعدی ضروری است، می پردازد.

نگاشتهای دارای مرکز را در فصل (۲) تعریف می کنیم. این نگاشتهای تحت شرایطی که در این فصل گفته خواهد شد نقطه ثابت خواهند داشت. همچنین خاصیت (C) را شرح می دهیم و کاربرد آن را در حل یک معادله انتگرالی نشان می دهیم.

خاصیت پروکسیمینالیتهی را در فصل (۳) تعریف کرده و وجود نقطه ثابت را برای نگاشتهای دارای مرکز با عطف به این خاصیت بیان می کنیم.

فصل (۴) فضاهای $L(\tau) -$ اکید را معرفی کرده و وجود نقطه ثابت را برای آن اثبات می کند. این فضا شامل همه فضاهای لبگ $L^P(\Omega)$ برای $P \geq 1$ است. در این فضاها ارتباطی قوی بین نگاشتهای دارای مرکز و نگاشتهای غیر انبساطی وجود دارد و تمام نتایجی که برای نگاشتهای دارای مرکز در فصل (۲) برقرار بود برای این نگاشتهای نیز قابل نتیجه گیری است.

^۷ Karlovitz

^۸ Lin

فصل (۵) زیرمجموعه هایی از فضای باناخ را نشان می دهد که فاقد خاصیت نقطه ثابت هستند. این زیرمجموعه ها شامل پایه های ℓ^1 - ایزومتريک مجانبی هستند. لازم به ذکر است که منابع اصلی این پایان نامه، مقالات [۱۲]، [۱۳]، [۱۷] و [۲۱] می باشند.

فصل ۱

تعاریف و مفاهیم مقدماتی

۱.۱ مقدماتی از آنالیز تابعی

مطالعه برخی مفاهیم اولیه و قضایا از آنالیز تابعی که در فصول بعدی کاربرد دارد، ضروری است. لذا در این فصل به یادآوری و بیان این مفاهیم و قضایا می پردازیم.

تعریف ۱.۱.۱ فضای دوگان: برای دو فضای باناخ X و Y ، $L(X, Y)$ نشان دهنده فضای عملگرهای خطی کراندار از X به Y است. نرم روی این فضا به صورت زیر تعریف می شود:

$$\begin{aligned}\|T\| &= \sup \{ \|Tx\| / \|x\| : x \in X, x \neq 0 \} \\ &= \sup \{ \|Tx\| : x \in X, \|x\| = 1 \}.\end{aligned}$$

دوگان فضای X را با X^* نشان می دهیم.

متریکیتی که به تعریف فاصله دو مجموعه می پردازد از اهمیت خاصی برخوردار است. این متریک، به متریک هاسدورف معروف است که در ادامه آن را تعریف می کنیم.

تعریف ۲.۱.۱ فضای (X, d) را یک فضای متریک در نظر بگیرید و $H(X)$ را مجموعه همه زیر مجموعه های X فرض کنید. برای هر دو مجموعه غیر خالی A, B از $H(X)$ ، فاصله مابین یک نقطه در A و مجموعه B با رابطه زیر بیان می شود:

$$d(x, B) = \inf\{d(x, y) | y \in B\}.$$

و فاصله مابین دو مجموعه از $H(X)$ با رابطه ای به شکل زیر تعریف می شود:

$$d(A, B) = \sup\{d(x, B) | x \in A\}.$$

تعریف ۳.۱.۱ متریک هاسدورف یا فاصله مابین دو مجموعه A, B از $H(X)$ به صورت زیر بیان می شود:

$$H(A, B) = \max\{d(A, B), d(B, A)\}.$$

تعریف ۴.۱.۱ نگاشت T تعریف شده روی فضای متریک (X, d) به خودش (خودنگاشت) یک نگاشت لیپ شیتز گفته می شود، اگر عدد ثابت حقیقی مثبتی مانند α موجود باشد، بقسمی که برای هر $x, y \in X$ داشته باشیم:

$$d(Tx, Ty) \leq \alpha d(x, y).$$

اگر $0 \leq \alpha < 1$ ، سپس T نگاشت انقباضی و α عامل انقباض گفته می شود.

تعریف ۵.۱.۱ اگر در تعریف بالا $\alpha = 1$ باشد، نگاشت T را غیر انقباضی می گوئیم.

تعریف ۶.۱.۱ نقطه $u \in X$ ، نقطه ثابت نگاشت $T : X \rightarrow X$ گفته می شود، اگر

$$Tu = u.$$

اصل انقباض باناخ یکی از اساسی ترین و مهم ترین نتایج در نظریه نقطه ثابت است که بصورت زیر بیان می شود:

تعریف ۷.۱.۱ فضای (X, d) را فضای متریک کامل در نظر بگیرید و $T : X \rightarrow X$ را یک نگاشت انقباضی فرض کنید. سپس T نقطه ثابت یکتا در X دارد و برای هر $x_0 \in X$ دنباله تکراری $\{T^n x_0\}$ همگرا به این نقطه ثابت است.

تعریف ۸.۱.۱ مجموعه محدب C را در نظر بگیرید. تابع $f : C \rightarrow R$ محدب گفته می شود اگر برای هر $x, y \in C$ و برای هر $t \in [0, 1]$ داشته باشیم:

$$f(tx + (1-t)y) \leq tf(x) + (1-t)f(y).$$

تعریف ۹.۱.۱ اگر $(X, \|\cdot\|_X)$ و $(Y, \|\cdot\|_Y)$ دو فضای باناخ باشند، $X \oplus Y$ نمایانگر فضای حاصلضربی $X \times Y$ با نرم $\|(x, y)\|_1 := \|x\|_X + \|y\|_Y$ است. به طور مشابه $X \oplus_\infty Y$ به معنای فضای حاصلضربی $X \times Y$ با نرم $\|(x, y)\|_\infty := \max\{\|x\|_X, \|y\|_Y\}$ است.

اکنون به بیان تعریف مجموعه های قطری می پردازیم که در فصول بعدی این تعاریف را به کار خواهیم برد:

تعریف ۱۰.۱.۱ برای زیرمجموعه D و H از X مقادیر زیر را در نظر بگیرید:

$$r_u(D) = \sup \{ \|u - v\| : v \in D \} \quad (u \in X),$$

$$r_H(D) = \inf \{ r_u(D) : u \in H \}.$$

$r_u(D)$ را شعاع D نسبت به u و $r_H(D)$ و به ترتیب شعاع چیشف D نسبت به H نامیده می شوند.

تعریف ۱۱.۱.۱ نقطه $u \in D$ را قطری گوئیم هرگاه $r_u(D) = \text{diam} D$ باشد و مجموعه هایی که شامل این نقاط هستند را مجموعه های قطری می نامیم.

مثال ۱.۱.۱ مجموعه M را زیر مجموعه ای از $L[0, 1]$ در نظر بگیرید که به صورت زیر آن را تعریف می کنیم:

$$M = \{x = \{x(t)\} : 0 = x(0) \leq x(t) \leq x(1) = 1\}.$$

دو نرم زیراروی $L[0, 1]$ در نظر می گیریم و نسبت به این دو نرم قطری بودن مجموعه M را بررسی می کنیم:

$$\|x\|_0 = \max \{ |x(t)| : 0 \leq t \leq 1 \},$$

$$\|x\|_1 = \|x\|_0 + \left(\int_0^1 (x(t))^2 dt \right)^{1/2}.$$

ابتدا نسبت به نرم $\|\cdot\|_0$ قطری بودن مجموعه M را بررسی می کنیم. طبق تعریف اگر تساوی $r(M) = \text{diam} M$ برقرار باشد آنگاه M قطری است و همان طور که از تعریف مجموعه M برمی آید قطر این مجموعه برابر یک و شعاع M با توجه به تعریف شعاع برابر است با $r(M) = \sup \{ \|x\|_0 : x \in M \} = 1$ ، بنابراین تساوی $r(M) = \text{diam} M = 1$ برقرار و M قطری

است.

حال قطری بودن مجموعه M را نسبت به $\|\cdot\|_1$ بررسی می کنیم:

$$\begin{aligned}\|x\|_1 &= \|x\|_\infty + \left(\int_0^1 (x(t))^2 dt\right)^{1/2} \\ \|x\|_1 &= \max\{|x(t)| : 0 \leq t \leq 1\} + \left(\int_0^1 (x(t))^2 dt\right)^{1/2} \\ \|x\|_1 &= 1 + \left(\int_0^1 1^2 dt\right)^{1/2} = 2,\end{aligned}$$

پس قطر M در این حالت برابر ۲ است. اما شعاع M در نقطه $x(t) = 1/2$ با قطر M برابر نیست زیرا

$$\begin{aligned}r(M) = \sup\{\|x\|_1 : x \in M\} &= \|x\|_\infty + \left(\int_0^1 (x(t))^2 dt\right)^{1/2} \\ &= 1 + \left(\int_0^1 1/2^2 dt\right)^{1/2} \\ &= 1 + 1/2 = 3/2,\end{aligned}$$

بنابراین مجموعه M نسبت به نرم $\|\cdot\|_1$ قطری نیست زیرا تساوی $r(M) = \text{diam}M$ برقرار نیست.

تعریف تابع نیم پیوسته یکی دیگر از مفاهیم مهم و کاربردی در این پایان نامه است:

تعریف ۱۲.۱.۱ اگر X و Y مجموعه هایی باشند آنگاه $F : X \rightarrow 2^Y \setminus \{\emptyset\}$ یک تابع چند مقداری است و گفته می شود در نقطه x_0 نیم پیوسته بالایی است اگر و تنها اگر برای هر مجموعه $V \subseteq Y$ که شامل $F(x_0)$ است بتوان همسایگی $\mathcal{N}(x_0)$ شامل U را $(U \subseteq \mathcal{N}(x_0))$ یافت به طوریکه $F(U) \subseteq V$ باشد این یعنی برای هر $x \in U$ ، $F(x) \subseteq V$ باشد.

به طور مشابه $F : X \rightarrow 2^Y \setminus \{\emptyset\}$ نیم پیوسته پایینی در x_0 است اگر و تنها اگر برای هر مجموعه $V \subseteq Y$ که $F(x_0) \cap V \neq \emptyset$ است بتوان همسایگی $\mathcal{N}(x_0)$ شامل U را یافت به طوریکه $F(U) \cap V \neq \emptyset$ باشد این یعنی برای هر $x \in U$ ، $F(x) \cap V \neq \emptyset$ باشد.

مثال ۲.۱.۱ اگر مجموعه های X و Y به صورت $X = Y = R$ باشند و تابع $F(x)$ را به صورت

زیر داشته باشیم:

$$F(x) = \begin{cases} [0, 1], & x \neq 0, \\ 0, & x = 0. \end{cases}$$

آنگاه با توجه به توضیحات بالا این تابع چند مقداری است و می توان همسایگی $x = 0$ را حول نقطه $x = 0$ یافت به طوریکه در شرایط بالا صدق کند و در نتیجه این تابع نیم پیوسته پایینی است در حالیکه نیم پیوسته بالایی نیست زیرا نمی توان همسایگی مورد نظر حول نقطه $x = 0$ را یافت.

فصل ۲

خاصیت نقطه ثابت برای نگاشتهای دارای مرکز

۱.۲ نگاشتهای دارای مرکز

فصل (۲) به معرفی نگاشتهای دارای مرکز، نگاشتهای نوع T و برخی از ویژگی های این نگاشتهای می پردازد. همچنین در این بخش شرایط وجود نقطه ثابت برای این نگاشتهای بیان می شود.

اگر C زیرمجموعه محدب، بسته و کراندار از فضای نرم دار $(X, \|\cdot\|)$ باشد و $T : C \rightarrow X$ نگاشت غیر انبساطی با نقطه ثابت $y_0 \in C$ باشد آنگاه برای هر $x \in C$ داریم:

$$\|y_0 - T(x)\| \leq \|y_0 - x\|. \quad (۱)$$

نامساوی (۱) حتی برای نگاشت های غیرانبساطی که نقطه ثابت آنها خارج از C ($y_0 \notin C$) قرار دارد،

نیز برقرار است. برای مثال نگاشت آفین بل^۱ را بررسی می‌کنیم. قبل از آن به یادآوری تعریف نگاشت آفین می‌پردازیم:

تعریف ۱.۱.۲ نگاشت $T: C \rightarrow C$ را آفین نامیم اگر C مجموعه‌ای محدب باشد و برای هر $x, y \in C$ و هر $k \in [0, 1]$ داشته باشیم:

$$T(kx + (1 - k)y) = kTx + (1 - k)Ty.$$

مثال ۱.۱.۲ نگاشت T را روی گوی واحد باز، از فضای دنباله‌ای کلاسیک C در نظر بگیرید که ضابطه آن به صورت زیر باشد:

$$T(x_1, x_2, x_3, \dots) = (1, x_1, x_2, \dots),$$

اگر $y_0 = 2e_1 = (2, 0, 0, \dots)$ باشد آنگاه T در نامساوی (۱) صدق می‌کند. برای هر $x = (x_1, x_2, x_3, \dots) \in B$ روابط زیر برقرار است:

$$\begin{aligned} \|T(x) - y_0\| &= \|(-1, x_1, x_2, \dots)\| = 1 \\ &\leq 2 - x_1 = \|(x_1 - 2, x_2, x_3, \dots)\| = \|x - y_0\|. \end{aligned}$$

پس هدف ما در این فصل بررسی نگاشتهایی است که به ازای هر $y_0 \in X$ در نامساوی (۱) صدق کنند و در اصطلاح به این نقاط مراکز T و چنین نگاشتهایی را نگاشت‌های دارای مرکز گوئیم.

تعریف ۲.۱.۲ زیر مجموعه محدب، بسته و کراندار C از فضای باناخ X را در نظر بگیرید. $y_0 \in X$ را یک مرکز برای نگاشت $T: C \rightarrow X$ گوئیم، اگر برای هر $x \in C$ داشته باشیم:

$$\|y_0 - T(x)\| \leq \|y_0 - x\|. \quad (۲)$$

مجموعه تمام مراکز نگاشت T را با $Z(T)$ نشان می دهیم.

تعریف ۳.۱.۲ زیر مجموعه محدب، بسته و کراندار C از فضای باناخ X را در نظر بگیرید. نگاشت $T: C \rightarrow X$ را نوع J نامیم هرگاه پیوسته و مرکزی مانند $y_0 \in X$ داشته باشد.

تعریف ۴.۱.۲ زیر مجموعه محدب، بسته و کراندار C از فضای باناخ X را در نظر بگیرید. نگاشت $T: C \rightarrow C$ را شبه غیر انبساطی گوئیم هرگاه حداقل یک نقطه ثابت در C داشته باشد و هر نقطه ثابت، مرکزی برای T باشد.

توجه ۱.۱.۲ اگر نگاشت $T: C \rightarrow X$ دارای مرکز $y_0 \in C$ باشد یعنی مرکز به دامنه تعلق داشته باشد آنگاه $T(y_0) = y_0$ است. یعنی در این حالت هر مرکز T حتماً نقطه ثابت آن نیز است. بنابراین وجود نقطه ثابت را برای نگاشتهای نوع J فقط وقتی مرکز خارج از دامنه قرار گیرد ($y_0 \notin C$) بررسی می شود.

توجه ۲.۱.۲ از مفهوم نگاشت نوع J چنین بر می آید که مرکز نباید لزوماً نقطه ثابت باشد.

نتایج زیر از تعریف مرکزی نگاشت قابل استخراج است :

(۱) اگر نگاشت $T: C \rightarrow X$ دارای مرکز $y_0 \in X$ باشد و $r \in (0, 1)$ باشد سپس نگاشت

$$T_r = rI + (1-r)T$$

دارای همان مرکز $y_0 \in X$ است.

(۲) اگر نگاشت $T: C \rightarrow X$ دارای مرکز $y_0 \in X$ باشد سپس نگاشت $T^n: C \rightarrow C$ نیز دارای

همان مرکز $y_0 \in X$ است.

(۳) اگر نگاشت $T : C \rightarrow X$ دارای مرکز $y_0 \in X$ باشد سپس تحدید T به هر زیرمجموعه C نیز دارای همان مرکز $y_0 \in X$ است.

(۴) اگر نگاشت $T : C \rightarrow X$ دارای مرکز $y_0 \in X$ باشد سپس نگاشت $\tilde{T} : C - \{y_0\} \rightarrow X$ با ضابطه $\tilde{T}(x - y_0) = T(x) - y_0$ ، را به عنوان مرکز می پذیرد.

(۵) اگر چه هر نقطه ثابت یک نگاشت غیر انبساطی یک مرکز برای این نگاشت است اما در حالت کلی نقطه ثابت نگاشت لیب شیتز لزوماً مرکز نیست.

مثال ۲.۱.۲ نگاشت $T : [1/2, 2] \rightarrow [1/2, 2]$ را با ضابطه $T(x) = 1/x$ در نظر بگیرید، چون مشتق $T'(x) = -1/x^2$ روی $C = [1/2, 2]$ کراندار است پس نگاشت T لیب شیتز روی C است.

واضح است که $x_0 = 1$ یکتا نقطه ثابت T است، اما این نقطه مرکزی برای آن نمی باشد زیرا:

$$|T(1/2) - 1| = 1 > |1/2 - 1| = 1/2,$$

بیشتر اینکه اگر $y_0 > 2$

$$|T(2) - y_0| = |1/2 - y_0| > |2 - y_0|,$$

و اگر $y_0 < 1/2$

$$|T(1/2) - y_0| = |2 - y_0| > |1/2 - y_0|,$$

پس با وجود اینکه T نقطه ثابت در C دارد اما فاقد مرکز است.

(۶) بعضی نگاشتهای انبساطی که حتی لیب شیتز نیستند نیز نوع J می باشند.

مثال ۳.۱.۲ نگاشت $T_n : [0, 1] \rightarrow [0, 1]$ با ضابطه $T_n(x) = x^n$ را در نظر بگیرید. این نگاشت نقطه $y_0 = -a \geq 0$ به عنوان مرکز می پذیرد.

T_n برای $n \geq 2$ روی $[0, 1]$ غیر انبساطی نیست. توجه کنید که هر نگاشت T_n دو نقطه ثابت در $[0, 1]$ دارد که آنها $y_0 = 0$ و $y_1 = 1$ هستند حال آنکه y_0 مرکزی برای T_n است و y_1 مرکز T_n نیست پس چنین نگاشتی نمی تواند شبه غیر انبساطی باشد. از طرف دیگر نگاشت غیر لیپ شیتز $T : [0, 1] \rightarrow [0, 1]$ با ضابطه $T(x) = \sqrt{x}$ نقطه ثابت $y_1 = 1$ را به عنوان مرکز می پذیرد.

(۷) مثال های بالا نشان می دهد که نگاشت های نوع J ممکن است بیش از یک مرکز بپذیرند.

۱.۱.۲ نمونه هایی از نگاشتهای نوع J

این قسمت نمونه هایی از نگاشتهای نوع J را بیان می کند که عبارت اند از نگاشتهای غیر انبساطی با نقطه ثابت، نگاشتهای غیر انبساطی مجانباً متناوب و نگاشتهایی که در داخل کره ها قرار می گیرند که به تفصیل به بررسی هریک از آن ها می پردازیم:

(۱) نگاشتهای غیر انبساطی با نقطه ثابت

هر نگاشت غیر انبساطی $T : C \rightarrow X$ با نقطه ثابت، که در آن C زیر مجموعه محدب، بسته و کراندار از فضای باناخ X است، نگاشت نوع J است. به علاوه هر نقطه ثابت y_0 از چنین T مرکزی برای آن است و همچنین نگاشتهای غیر انبساطی خوش تعریفی موجود است که مجموعه نقاط ثابت شان تک عضوی نیست، اینها نمونه دیگر از نگاشتهای نوع J است که بیش از یک مرکز می پذیرند.

مجموعه نقاط ثابت نگاشت غیر انبساطی نیازی نیست محدب باشد اما این مجموعه همیشه بسته است. این مطلب برای مجموعه مراکز نگاشتهای $T : C \rightarrow X$ که نوع J هستند یعنی

$Z(T)$ نیز برقرار است:

$z \in \overline{Z(T)}$ را در نظر می گیریم ، دنباله (z_n) را در $Z(T)$ می توان پیدا کرد به طوری که $z_n \rightarrow z$ باشد. بنابراین برای هر $x \in C$ داریم:

$$\begin{aligned} \|T(x) - z\| &= \lim_{n \rightarrow \infty} \|T(x) - z_n\| \\ &\leq \lim_{n \rightarrow \infty} \|x - z_n\| = \|x - z\|, \end{aligned}$$

و در نتیجه $z \in Z(T)$ و $Z(T)$ بسته است. \square .

(۲) نگاشتهای غیرانبساطی محدباً متناوب

یکی دیگر از انواع نگاشتهای نوع J نگاشتهای غیرانبساطی محدباً متناوب است که در این قسمت ابتدا این نگاشتها را تعریف کرده و سپس وجود مرکز و نقطه ثابت را برای این نگاشتها اثبات خواهیم کرد.

تعریف ۵.۱.۲ زیر مجموعه محدب ، بسته و کراندار C از فضای باناخ X را در نظر بگیرید. نگاشت $T : C \rightarrow C$ را غیرانبساطی محدباً متناوب گوئیم اگر برای هر $n \in \mathbb{N}$ و $x_1, \dots, x_n, y \in C$ داشته باشیم:

$$\left\| \sum_{i=1}^n \frac{(-1)^{i+1}}{n} T(x_i) - T(y) \right\| \leq \left\| \sum_{i=1}^n \frac{(-1)^{i+1}}{n} x_i - y \right\|.$$

هر نگاشتهای غیرانبساطی محدباً متناوب ، غیرانبساطی نیز هستند. به علاوه اگر $T : C \rightarrow C$ نگاشت غیرانبساطی خطی باشد سپس غیرانبساطی محدباً متناوب نیز خواهد بود. بعضی از نگاشتهای آفین انقباضی بدون این خاصیت نیز موجودند. به مثال زیر توجه نمایید: